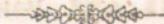

жълтъ кръстъ възле на главата си и златни кънчии
дълги, аз извадихъ тази чешма, и извадихъ
тази чешма отъ кънчията ми, аз извадихъ
тази чешма отъ кънчията ми, аз извадихъ

КАМБИЗЪ ВЪ ЕГИПЕТЪ.

Отъ 530—522 год: до ро: Хр:

Киръ, като умреълъ, оставилъ двама съно-
ве; по старый отъ тѣхъ се дъмалъ Камбиизъ,
а по младый Смердисъ.

Камбиизъ стъпилъ на престола; но той ни-
какъ неприличалъ на баща си: былъ сприха,
лютъ и съединавалъ въ себе-си всички-тѣ по-
роцы. Бащина-та мѣ простота въ дрѣхи-тѣ и
пищата нехаресвала; той ввелъ въ Персы-тѣ
Бавилонски-тѣ и Мидски-тѣ обычки, които се
повидѣли на младый Кира, въ времето, когато
стоалъ при Ястага, толко съ смѣшни.

Камбиизъ вънаги се авакалъ съ дѣла о-
шита порпърова мантія обкачена съ златни синд-
жири, съ алмазаны чепкени, съ лице чер-